



מ"ת (ירושלים) 7378-10-24 - מדינת ישראל נ' עדי יוסף זטלאוי- לא בעניינו

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 7378-10-24 מדינת ישראל נ' זטלאוי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 353395/2024

לפני כבוד השופט אברהם הימן

מדינת ישראל

מבקשים

נגד

1. עדי יוסף זטלאוי- לא בעניינו
2. חושן שלמה זטלאוי - לא בעניינו
3. יוגב אדי - לא בעניינו
4. נתנאל הרוש

משיבים

החלטה (בעניינו של משיב 4)

רקע דיוני

בתאריך 6.10.2024, הוגש כנגד ארבעת הנאשמים. כתב אישום המכיל בחובו שני אישומים. האישום הראשון מתייחס לארבעת המשיבים, ואילו האישום השני למשיב 3 בלבד. עניינו בהחלטה זו, במשיב 4 (להלן - "המשיב").

על פי האישום הראשון, לכלל הנאשמים היכרות מוקדמת. ל.מ הוא המתלונן בתיק זה, גר בבית מסוג "וילה" בעיר בית שמש, ביחד עם אשתו - "המתלוננת" ושני ילדיהם הקטנים בני שלוש ושנה. בבית זה מתגוררים גם אמה של המתלוננת ואחיה. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום שהה המתלונן במעצר באיזוק אלקטרוני.

המועד הרלבנטי על פי כתב האישום הוא 8.8.2024. עובר למועד זה החליטו המשיבים לסחוט את המתלונן על רקע חוב כספי. על פי כתב האישום, פנה אחד ל.כ. - המכיר חלק מהמשיבים, למתלונן

ואמר לו שיש לו חוב בסכומים גבוהים. המתלונן השיב שאין הוא יודע על מה הוא מדבר. אותו ל.כ. פנה גם לאבי המתלונן, ועדכן אותו באשר לחוב שחב המתלונן. אחר הדברים הללו, בתאריך 18.8.2024 סמוך לשעה אחת עשרה בלילה הגיעו הנאשמים למתחם ביתו של המתלונן, ובדרך מרמה תוך הצגת עצמם כמי שבאו לביקורת האיזוק האלקטרוני בו נתון היה המתלונן, נכנסו למתחם. בהיכנסם לשם, פנתה אליהם המתלוננת ואלה דרשו ממנה לשוחח עם בעלה וזו ענתה שהוא ישן, לפיכך, הורו לה להעירו וכי לא ירביצו לו. בהמשך לכך נכנסו הארבעה לדירת המתלונן ומשפגשו אותו דרשו ממנו לשלם להם את החוב בסך 70 אלף ש"ח, ואחד מהמשיבים אמר למתלונן שכדאי לו "לארגן את הכסף". לפני שעזבו את המקום, אמר משיב 3 למתלונן, שאם לא ישלם את החוב "דברים יעופו" וכי "אם צריך הם מגיעים גם לדובאי". בקצירת האומר אציין כי המשך הכתוב בכתב האישום הוא ביום 19.8.2024 סמוך לשעה עשר ורבע בלילה, שאז שבו המשיבים לבית המתלונן ואיימו על המתלונן ואשתו ומששמעו שאין להם כסף לשלם אמר אחד מהמשיבים "הבנו אתכם, נשתמע". כתב האישום מייחס למשיבים ביצוע עבירות של: כניסה והתפרצות למקום מגורים, בשתי הזדמנויות ועבירה של סחיטה באיומים - בצוותא חדא.

בדיון שהתקיים לפני כב' השופט א' פינק הוחלט כי המשיבים 1,2, ו-4 יופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר. באשר למשיב 3 נשמעו טיעונים באשר לתשתית הראייתית. בהחלטה מיום 12.12.2024, הוחלט בהסכמה שמשיב 2 יעצר עד תום הליכים, ובהחלטה מיום 15.12.2024 הוחלט בהסכמה שמשיב 1 יעצר עד תום הליכים.

באשר למשיב 3, אשר חלק על הראיות לכאורה הרי שביום 7.1.2025 ניתנה החלטה מפורטת ומנומקת על ידי כב' השופטת א' פינק לפיה קיימות ראיות לכאורה לכתב האישום וכי אין מקום לשקול חלופת מעצר, ולפיכך, הורתה כב' השופטת א' פינק על מעצר המשיב 3 עד תום ההליכים.

נותר אם כך עניינו של המשיב שלפני. בעקבות ההחלטה להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר אזי אכן, עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 7.1.2025 הוגש תסקיר משירות המבחן.

התסקיר

שירות המבחן, כדרכו המבורכת, יש לציין ערך והגיש תסקיר מעמיק ויסודי ביותר. שירות המבחן בחן כל פרט, נתון עובדה ונסיבה הקשורים לעניין. לאחר ניתוח מעמיק ויסודי קבע שירות המבחן כי: "נוכח כל הפרמטרים שהוזכרו, בהם מאפייני העברייניים המושרשים של נתנאל, קשייו להכיר בהתנהלותו הבעייתית והסיכון הטמון בה וכן מאחר ולא הוצג...מערך פיקוח הרמטי ורציף המותאם למצבו..." לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצר.

טיעוני הצדדים

בהכירה משמעות המלצת שירות המבחן, טענה באת כוח המשיב כי התסקיר אינו חזות הכול. בצד התסקיר קיימות נסיבות שבית משפט מוסמך לשקלן ואשר לא נשקלו על ידי שירות המבחן, נסיבות שיש בהן, כך לשיטת באת כוח המשיב, להביא לשחרורו של המשיב. לדבריה, חלקו של המשיב בכתב האישום הוא שולי וכי על פי דברי בית המשפט בהחלטה מיום 8.11.2024, יש להפנות המשיב לשירות המבחן, לפיהם עוצמתה הנמוכה של עבירת הסחיטה ולפיכך גם העילה למעצר הסכימו הצדדים (משיבים 1,2 ו-4) להפנותם לשירות המבחן. לדברי באת כוח המשיב, דברים אלה הם בעלי משמעות כאשר בית המשפט בא לשקול ולהחליט על מעצר המשיב, גם אם התסקיר הוא שלילי. לפיכך עתרה להורות על שקילת שחרור המשיב ולמצער מעצר באיזוק אלקטרוני. בעניין האיזוק אלקטרוני, הפנתה באת כוח המשיב לכך, ששירות המבחן לא שקל להתייחס להמשך מעצר באיזוק אלקטרוני, ומוצאת היא בכך, נקודת חולשה בתסקיר.

בא כוח המבקשת, עתר ללכת אחר המלצת שירות המבחן תוך הסבת תשומת הלב לחומרת מעשיו של המשיב בצוותא חדא עם האחרים, ובשים לב לעברו הפלילי לפיו בין היתר נדון ביום 29.3.23 לעונש מאסר למשך 17 חודשים בגין עבירות אלימות וסחר בסמים. לפיכך ביקש להורות על מעצר המשיב עד תום הליכים.

דין והכרעה

אין חולק על כך, שתסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד לבית המשפט. בית המשפט הוא המוסמך להחליט ולהכריע בשאלה המשפטית ובגדר כך גם החלטה למעצרו של אדם עד תום הליכים. אלא לשירות המבחן ותסקיריו מעמד מיוחד אשר קיבל גושפנקא מבית המשפט העליון. העיקרון המנחה הוא ששירות המבחן הוא בגדר אמצעי המסייע לבית המשפט לקבל החלטות מושכלות. אכן, אין המלצות שירות המבחן בגדר "כזה ראה וקדש" וכי אין בית המשפט יהיה כחותמת גומי להמלצות. אך ההלכה היא שראוי הוא שרק במקרים חריגים יסטה בית המשפט מהמלצות שירות המבחן.

לאחר שקבעתי עיקרון זה, אבחן המקרה שלפני על פי העיקרון. עיינתי עיין היטב ובחנתי האמור בתסקיר. האמור והמפורט בתסקיר מבטא בצורה ברורה ונכונה המסקנה אליה הגיע התסקיר בסופו. התנהלות ואורח חייו של המשיב, נעוצים ונטועים בעבריינות. מעבר לחומרה הרבה שבעבירות המיוחסות למשיב, שיש בהן מרכיב משמעותי של אלימות הנובעת מהטלת אימה על המתלוננים, הרי שלמשיב מאפיינים עברייניים מושרשים. מסוכנותו של המשיב הינה ברמה גבוהה ביותר.

באשר לעובדות כתב האישום. לא ארחיב הדיבור אומר אך זאת, המתואר בכתב האישום והמשיב ביחד עם שלושה אחרים, נהגו באופן מטיל אימה על המתלוננים. התנהלותם אל מול המתלוננים, אומרת עד כמה יש לעשות כדי לנסות ולאייץ מסוכנות המשיב.

אשר על כן, השילוב בין המפורט והמומלץ בתסקיר השלילי לבין מסוכנות המשיב העולה מתוך כתב האישום, מביא אותי למסקנה כי כשלושת שותפיו למעשי העבירות שבכתב האישום, גם דינו של המשיב הוא למעצר עד תום ההליכים.

סוף דבר: אני מורה על מעצר המשיב עד תום הליכים.

גיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב אשר נמסר לעיוני הועבר לגריסה.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ה, 09 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.